

Riječi dobrodošlice ravnatelja kaznenoga zavoda, svjedočanstva biskupijskog povjerenika za zatvorski pastoral, oca Jesúa Bela, te svjedočanstava dviju zatvorenica, Montse i Josefine

Draga braćo i sestre,

hvala vam svima na vašem dočeku, tako ispunjenom simpatijom i srdačnošću!

Osjećam se izgrađen svjedočanstvom koje su podijelile Montse i Josefina. Hvala vam od srca. Zahvaljujem također ocu Jesúsu na njegovim riječima, koje rasvjetljuju zauzetost kapelana i volontera biskupijskog zatvorskog pastora u Sant Feliju de Llobregatu.

Svako je ljudsko biće “dostojno” već po samoj činjenici “što ga je Bog htio, stvorio i ljubio” (usp. *Magnifica humanitas*, 52). Nema, dakle, ni jedne situacije koja bi Gospodina navela da odvrti svoj pogled od nas. To je utješna istina koja nas prati u svakom trenutku i podsjeća nas da je Njegova milosrdna ljubav uvijek iznad svega dobra ili zla koje smo počinili.

To vrijedi osobito za vas, draga braćo i sestre, koji nosite teret udaljenosti od svojih najmilijih te, povrh toga, trpите zbog svoga sadašnjeg stanja. Kad vas spopadne napast da se osjećate manje vrijednima i pomislite da nema smisla ići dalje, “podignite pogled” prema Onomu koji vam, po prisutnosti tolikih osoba, ne prestaje očitovati svoju ljubav i blizinu.

Premda pritisak i žalost obilježavaju neke trenutke vašega puta, sjetite se da pogriješke života ne određuju identitet osobe. Sveti Augustin u svojim nam Ispovijestima pripovijeda svoj životni put i o tomu nam govori: ako se pouzdamo u božansku milost te joj dopustimo da nas vodi i preobražava, otkrivamo da prošlost u našem životu ne osuđuje budućnost, nego nam pruža mogućnost da promijenimo svoje odluke i izbore.

Učinimo mjesta Gospodinu u svome srcu i tražimo Njegovo lice. Dopustimo da nas prati Njegova ljubav. Prionimo uz Njega, koji nas neprestano poziva na nadu i pokazuje nam čudesno obzorje koje nam ni jedna tjelesna zapreka ne može priječiti da dostignemo. Danas nam On i dalje progovara u dubini naše savjesti kako bismo otkrili da prebiva među nama. Čeka samo da mu damo priliku.

Dragi prijatelji i prijateljice, potičem vas da nastavite sanjati Božji san. Svakomu od vas poručujem: Bog te ljubi takva kakav jesi, ali te sanja boljim! Gospodin svima nama dopušta uvijek iznova započeti, jer biti čovjek i biti kršćanin ne znači ne griješiti, nego rasti u sposobnosti obraćenja, kajanja, popravljanja i, nadasve, pomirenja i opraštanja.

Na osobit vas način povjeravam majčinskom zagovoru Majke Milosrđa (*de la Merced*) i od svega srca molim Gospodina da vas blagoslovi.

Hvala vam.